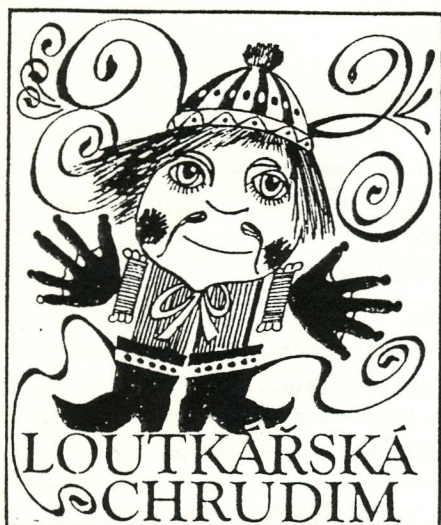

40. LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM

ZPRAVODAJ

CHRUDIM 4. - 10. ČERVENCE 1991

6. července 1991

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÉHO LOUTKÁŘSTVÍ

KRASLICE

Západočeská loutkářská přehlídka se konala i letos.

Navzdory tomu, že

- Krajské kulturní středisko v Plzni zaniklo 31. prosince 1990;
- až do začátku března nebylo jasné, kam budou převedeny peníze na rok 1991 zrušeným KNV na amatérskou činnost vyčleněné;
- mnohá kulturní zařízení v kraji zanikla nebo se reorganizují;
- jediná regulérní soutěžní přehlídka na okresní úrovni proběhla v Plzni.

Díky tomu, že

- loutkář jako živočišný druh je zřejmě nezníčitelný a vyniká silně vyvinutým citěním sounáležitosti;
 - pan Kamil Márinka, vedoucí kraslického Domu kultury, slíbil dát zdarma k dispozici toto tradiční dějiště loutkářských konfrontací.
- A hlavně díky tomu, že bývalý předseda bývalého krajského poradního sboru Jaroslav Hrubý už v lednu začal bít na poplach a soustředil kolem sebe skupinu lidí (většinou také bývalých členů KPS - loutkářů, funkcionářů SAL a kulturních pracovníků), kteří spolu s ním odmítali připustit, že zhroucení struktury kulturních institucí by mělo mít za následek i zničení letitých vzájemných vztahů mezi lidmi, které pojí společné snažení.

Výzvu loutkářům rozeslal J. Hrubý ve 24 dopisech po celém kraji. Většinou přímo lidem ze sborů, o kterých věděl, jinde (např. v Chebu) na OKS. Způsob výběru byl prostý: kdo se včas ozve, pojedete do Kraslic. Všem samozvaným organizátorům bylo jasné, že úroveň inscenací bude velmi rozdílná. Ale v zájmu udržení kontaktů, které považují pro další vývoj loutkářství za nenahraditelné, koncipovali tedy přehlídku jako zmapování současného stavu toho, co v kraji nepřestalo fungovat.

To, co v lednu vypadalo jako pusté donkichotství, začalo během února nabývat určitějších obrysů. V březnu, kdy teprve vstoupil do hry PKO v Plzni jako definitivní pořadatel přehlídky, už byl hotový harmonogram a vymýšlely se doplňkové akce. Z tohoto pracovního týmu se zrekrutovali také dobrovolní organizátoři, konferenciérka, vedoucí diskusního klubu a redaktoři přehlídkového Zpravodaje, jejichž zásluhou byla akce zdokumentována. Zajímavé ovšem bylo sledovat, jak se symbolický poplatek 0,90 Kčs za Zpravodaj promítl do zájmu o jeho odběr. Od prvního čísla do třetího poklesl počet čtenářů na polovinu. K oživení přehlídky přispělo vyhlášení soutěže Jdi, jdi a hledej! Každý účastník při příchodu vyfasoval nějaký veskrze neužitečný předmět nebo fragment předmětu - cokoli, co doma, v dílně nebo na půdě překáželo. Smyslem soutěže bylo, aby se vyhledávali lidé, kteří ze svých předmětů dokáží společně stvořit něco nového. Výsledkem byly překvapivé kreace vesměs se vtipným komentářem. Bylo jich poměrně málo, téměř hektický průběh přehlídky mnoho prostoru pro tvůrčí soustředění neposkytoval.

Příznivě se lišila loutkářská přehlídka od regionální divadelní přehlídky tím, že se jí zúčastnila i řada loutkářů, kteří sami nevystupovali. Postrádali jsme tu sice tradičního účastníka, jakým býval soubor z Červeného Hrádku, ale zato odtud přijela "nasát trochu loutkářského kojeneckého mléka" parta loutkářského potěru.

Přehlídky, která se konala v Kraslicích 23. - 24. března, se zúčastnily soubory z Klatov, Kraslic, Tachova, Horní Břízy, Horního Slavkova a Plzně. Celkem 7 souborů s 8 inscenacemi. Tituly známé (Plaváček, Princezna s dlouhým nosem, Macourkův Ostrov pro 6 000 budíků, Jarošova Prasátka a vlk, Sněhurka M. Mašatové) i tituly budící napjaté očekávání: O Uladinovi a krásné Omně a Příběh prvopočátku. A právě ty dramaturgicky nejobjevnější inscenace převyšovaly ty ostatní i v dalších složkách. Pro Střípek i Boudu letošní inscenace znamenají výrazný posun v orientaci je-

jich tvorby. Oba soubory se v nich pustily na půdu zatím nevyzkoušenou. Střípek, který dosud produkoval výhradně představení adresovaná předškolákům, se tentokrát obrací ke starším dětem. Baladický příběh lásky, který vznikl na motivy tatarské pověsti, si podmanil i dospělé diváky. Boudáci zase poprvé vstoupili na tenký led autorského divadla. S jakým úspěchem, to ukáže chrudimská přehlídka.

A závěr? Předpoklady pro udržení kontinuity amatérského loutkářství jsou zachovány, neboť spočívají v loutkářích samotných. Problémem je zlepšování jeho umělecké úrovně, nebude-li zachován systém vzdělávání v oboru. Městské kulturní středisko v Plzni je potenciálně schopno plnit funkci regionálního centra, ale je otázka, zda mu to současné omezování dotací umožní.

Eva Ichová

Ptáme se souborů

1. Myslíte si, že má smysl věnovat se v dnešní době amatérskému loutkovému divadlu a proč?
2. Co byste chtěli, abychom se vás zeptali? (A hned si, prosím, odpovězte.)
3. a) pro soubory hrající v posledních pěti letech na Chrudimi poprvé: Můžete se nám blíže představit?
b) pro soubory jiné: Jak jste na tom právě teď?

Odpovídá Josef Brůček, LS Iatramni Sudoměřice u Bechyně:

1. Myslí si, že má smysl věnovat se jakékoliv tvůrčí činnosti. A to především pro bezprostřední kontakt s fantazií, která každou tvůrčí činnost doprovází, prolíná a obohacuje. Fantazie však doprovází, prolíná a obohacuje i člověka, který se tvůrčí činností zabývá. Proto je, domnívám se, nezbytné se tvůrčí činností věnovat. Pro obohacení se. A to jak jednotlivců, tak celé společnosti. Zabývá-li se člověk tvůrčí činností v loutkovém divadle, dochází ještě k jednomu obohacujícímu bezprostřednímu kontaktu. Ke kontaktu s hmotou. Člověk k ní přistupuje, váhává, nevěřícně, natahuje ruku - a překvapen cítí vstřícný pohyb, zavlnění, stisk, pohlázení... Jako by se ti dva navzájem prolínali. Již tu není člověk a hmota. Je tu jsoucnost. Samodružá. A je-li jsoucnost samodružá, plod, z života jejího, na sebe nenechá dlouho čekat.

2. Otázka: Kermaterfolung toma. Sekuli jecht ninyh?

Odpověď: Irma niklov. Nerdoven plicht. Ožremcanie reský lentínš mes. Jecht sekuli normin troučkion ajdnó precht šentýský kermaterfolung. Artions šentýský kermaterfolung kortionmónštátenkrechšt, rons rái mecht tour anšténk hindebertskochán. Alman: Jenméntink, loumáštécht, šlečionvňkojmánin fjunk loužníkijaj šach ajn seroprđ.

Odpovídá Jan Novák, Říše loutek Praha:

1. Proč by nemělo mít amatérské loutkové divadlo právě dnes smysl? Nebo vy děláte vědomě a dobrovolně něco, v co nevěříte? My věříme (nebo si to alespoň namlouváme) v hodnoty nadčasové. Proto se snažíme uvádět děti do světa, kde vítězí dobro a je pro to dobro třeba něco obětovat. Hrajeme-li pro dospělé, je to víc pro naše potěšení, a rádi bychom, aby se to potěšení přenášelo i na diváky.
2. Jaký je váš vztah k jiným formám loutkového divadla, než jaké provozujete vy? Tolerantní a klidný. Jako vždy. Ale vyžadujeme toleranci i k našemu divadelnímu významu.
3. Věci mají trochu jinou optiku. Dovedá se nám přemýšlet hlavně o tom co a jak budeme hrát. Dnes jsou na prvním místě otázky ekonomické. Pokud je vyřešeno, jsme na tom dobře.

Hronov jako žatva

(Vyjímáme z propozic JH)

... Letošní 61. Jiráskův Hronov se uskuteční ve dnech 2. - 10.8.1991 jako scénická žatva českého amatérského divadla, tj. přehlídka otevírající všem divadelním druhům, žánrům, nejrozumnějším in-

scenačním postupům, stylům a postikám. Otevřenost přehlídky je žádoucí i z hlediska divácké adresy a věku účinkujících. V programu přehlídky by se měl objevit hostující soubor ze Slovenska, popřípadě soubor či soubory ze zahraničí.

61. JH bude koncipován jako nesoutěžní přehlídka toho nejlepšího a nejinspirativnějšího, co se zrodilo v oblasti amatérského divadelní tvorby. Na JH nebude tedy pracovat porota, nýbrž lektorský sbor, jehož úkolem bude provést odbornou reflexi každé inscenace základního programu JH, a to jednak v rozpravě s inscenátory, jednak v moderované diskusi se zájemci z řad účastníků JH.

Podle statutu, schváleného ministerstvem kultury ČR, je výběr základního programu JH prováděn z těchto zdrojů:

- a) národní a další významné přehlídky;
- b) veřejný konkurs;
- c) podněty z regionů, ze zájmových divadelních organizací a odborných zařízení ministerstva kultury.

... Výběr účastníků JH (souborů a jejich inscenací) provede v souladu se statutem přehlídky programová rada JH. ...

... Vedle souborů, zařazených do základního programu, bude v kompetenci pořadatelů v místě (organizačního štábu JH) umožnit vystoupení jiných souborů ve vlastní režii v dalším programu přehlídky. Plně v kompetenci organizačního štábu je umožnit improvizovaná a předem neohlášená vystoupení mimo rámec přehlídky v době jejího konání.

(Pozn.: Program 61. JH můžete najít mimo jiné v Loutkářském VYKŘÍČNÍKU, ARTAMA, červen 1991)

DNES

sobota

6.7.1991

- 8.30 - 12.30 semináře - ZŠ Školní náměstí (Růžovka)
- 10.00 Pannalal's Puppets, Švýcarsko
CIRCUS AD LIBITUM
- ZŠ Husova
- 10.00 MALIČKOSTI PRO DĚTI
- divadélko Mír
- 11.00 Setkání členů SAL SČDO
- klubovna Divadla Karla Pippicha
- 11.30 Setkání pořadatelů přehlídky s vedoucími
účinkujících souborů
- restaurace Na Kateřině
- 14.00 MALIČKOSTI PRO DĚTI
- divadélko Mír
- 14.00 Pannalal's Puppets, Švýcarsko
CIRCUS AD LIBITUM
- ZŠ Husova
(představení pro seminaristy)
- 16.00 MALIČKOSTI PRO DĚTI
- divadélko Mír
(představení pro seminaristy)
- 18.00 MALIČKOSTI PRO DOSPĚLÉ
- ZŠ Husova
(představení pro seminaristy)
- 20.00 MALIČKOSTI PRO DOSPĚLÉ
- ZŠ Husova
- 20.00 Veřejné hodnocení představení
- tělocvična SZTŠ
- 21.30 promítání filmu
Jiří Trnka: Sen noci svatojánské
- klubovna Divadla Karla Pippicha

ZÍTRA

neděle

7.7.1991

- 8.30 - 12.30 semináře - ZŠ Školní náměstí (Růžovka)
- 10.00 MALIČKOSTI PRO DĚTI
- divadélko Mír
- 10.00 Pannalal's Puppets, Švýcarsko
CIRCUS AD LIBITUM
- ZŠ Husova
- 14.00 Divadelní pouť
- na prostranství okolo Divadla Karla Pippicha
- 16.00 LS Strigy, Bratislava
ROZPÁRAVKA
- ZŠ Husova
- 18.00 LS Strigy, Bratislava
ROZPÁRAVKA
- ZŠ Husova
(představení pro seminaristy)
- 20.00 MALIČKOSTI PRO DOSPĚLÉ
- ZŠ Husova
- 22.00 MALIČKOSTI PRO DOSPĚLÉ
- ZŠ Husova
- 20.00 - 02.00 Loutkářská taneční zábava
- Klub Rozhledna

popálě ZPRAVODAJI

Pravděpodobně jste si na včerejším Zpravodaji všimli, že se scvrkáváme. Pokud tomu přikládáte nějaký chybný význam jako například, že nás podplatil prodáváč zvětšovací skel nebo že nemáme rádi dalekozraké spoluobčany, jste vedle. Opět nás zaskočila technika, ale naši tiskaři nás za cenu stisknutí vytiskli. V naději, že se k vám tyto řádky dostanou v čitelném měřítku vás zdraví

Redakce

P.S. Dva za sebou jdoucí průšvihy jsou teprve začátek.

Murphy

DIVADELNÍ POUŤ

Vážení loutkáři,
je pátek 5.7.10 hodin a já mám nelehký úkol. Seznámit vás s programem divadelní pouti. Napíšu, co zatím vím.

Ve 14 hodin zahájí místní dechovka.

Na pouti budou určitě hrát:

- ČMUKAŘI z Modřišic inscenaci Jak Kašpárek ...
- ŠESTIET z Olomouce představení Tři medvědi a babka Chňapka podle Pavla Šruta
- TATRMANI Sudoměřice Útržky z trhance a spoustu dalších překvapení Pepy Brůčka a spol.
- určitě uvidíme jednotlivé třídy seminaristů s muzickou a třeba i divadly

To vše i pro mě bude VELKÝM PŘEKVAPENÍM.

Velice rád uvidím (a nejen já) VŽDYCKY JINAK ze Vsetína a jejich Zlatovlásku a jejich mnohé jiné pohádky - slíbili, že přijedou. Dnes tu ještě nejsou. Ale nezapomejme.

Velmi se těším na pěvecké sdružení ze Svitav - NAHO-NEM.

Kdo se ještě ozval? Lučkovi Richterovi PODIVÍNI z Podivína, STŘÍPEK z Plzně, soubor Vodníka Berouska. Ozvou se i mně?

Má ještě někdo chuť na pouti hrát?

Nuže - sejďeme se v neděli 7.7. v 10 hodin před Divadlem K. Pippicha na schodech. Domluvíme všechny podrobnosti.

A co ještě k pouti? Začne v neděli ve 14 hodin. Skončí do 20 hodin a nebo déle a nebo méně. KDE BUDE? Kolem Divadla Karla Pippicha - u řeky, za řekou, až na hradby ... Nebude-li pršet... Bude-li ... v Divadle K. Pippicha - na chodbách, v baru, v šatně, na jevišti, v hledišti. Ale ono pršet nebude... Rozhodně!

Tedy - potkáme se na divadelní pouti?

Petr Mohr

LS PLAMÍNEK : O třech malých prasátkách

V hodnocení představení na interní debatě poroty a na veřejné diskusi nedošlo k základním rozdílům v pohledu na problematiku místa inscenace. Proto se pokusím shrnout základní okruhy problémů tak, jak byly porotou i loutkářskou veřejností pojmenovány.

V oblasti dramaturgie se souboru nepodařilo pořádně si ujasnit o čem příběh vlastně je. První část nám nabízí téma svornosti a pracovitosti vedoucí k úspěchu, v druhé části se toto téma vytrácí a o závěru se někteří účastníci seminářské domnívali, že by mohl vést k rozvoji sadistických sklónů dětských diváků. Nepečlivost v logice výstavby a absence úvahy o dramatických situacích neumožňuje vybudovat drama na úrovni dítěte, které by končilo logicky vítězstvím nad vlkem.

Dalším problémem je rozvrstvení roviny loutek a živých herců, kdy se vtírá otázka, zda vyprávěčem příběhu je vlk, anebo jakási neznámá osoba.

V oblasti scénografie se při množství dílčích připomínek jeví jako zásadní problém nerozčlenění prostoru scény do dvou věrohodně oddělených částí, přes jejichž hranici se vlk snaží k prasátkům proniknout. Vadilo také vydávání molitanu za různé stavební materiály a bez vtipu řešená stavba domečků, které pak neodpovídají vyhlášeným vlastnostem.

V oblasti hudby se názory všech již tolik neshodovaly a pohybovaly se od naprostého odsouzení přes "monotónnost a opakování v druhé části" až po ojedinělou pochvalu.

Co se týká temporytmu, bylo nasazení herců na počátku představení sympatické, radost a vitalita však zůstávala nezměnná po celé představení bez vztahu k divákům a situacím.

I loutky a jejich vedení bylo podrobeno kritice. Některé loutky hrají k divákovi převážně otočené zády a nevyužívají poloprofilu, u loutek není logicky užíváno pusy. "Přejímá" funkci rukou.

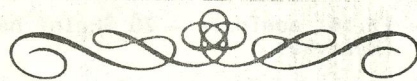
Objevily se připomínky k mluvě a její srozumitelnosti. Na interní poradě poroty však padla po zhlédnutí představení divadla Minor i otázka, zda se nejedná o nějakou zaběhnutou loutkářskou normu.

Na veřejné diskusi se bohužel neobjevil jeden důležitý problém, kterým se porota zabývala. Členové souboru a jejich vnitřní dynamika působili příjemně a zdálo se, že nevyužití toho, co v lidech je, je pravděpodobně režijní slabinou. Herci působili, jakoby očekávali, že jim režisér přinese hotovou věc.

RS

P.S. Ptal jsem se Mr. Murphyho, jak je možné, že debata o tak drobném představení byla několikanásobně delší než představení samo. Mr. Murphy mě

praštil přes hlavu Old-Kahnovým zákonem a dál se se mnou nebavil. Také si ho přečtěte: "Užitečnost schůze je nepřímo úměrná počtu účastníků a době trvání."

VÝSTAVA OCHOTY CHRUDIMSKÝCH OBČANŮ

JISTĚ

jsi ji všichni viděli

JISTĚ

se vám všem neobyčejně líbila

PROTO

na divadelní pouti vedle divadla...

SPOLU

s trhovcema, obchodníkama všech druhů

I VY

můžete si zaobchodovat ve

VÝMĚNNÉM OBCHODU

věci z Výstavy ochoty chrudimských občanů

získáte tehdy,

navštívíte-li též půdy, sklepy,
sklady chrudimských občanů

A budeme měnit, směňovat, tedy

OBCHODOVAT

na divadelní pouti

NEJEN

získáte mnoho zajímavých předmětů
do svého života

ALE

pomůžete semináři loutkářské improvizace,
který s nově nabytými předměty
předvede vám mnohá

A

mnohá

PŘEKVAPENÍ

Petr Mohr

FEMINÁŘ A

Kdybych byl býval nebyl navštívil feminář Matěje Šefrny a Petra Mohra, neměl bych asi na ruce namalované sluníčko, nevstával bych asi při hymně LCH a nepotkal bych asi jednoho z nejkrásnějších lidí, kteří včera procházeli Chrudimí.

Za všechno vlastně může jedna jediná otázka. Vztah člověka ke starým a nepotřebným věcem. A pokud se vám stane to, že potom, co si odpovíte sami pro sebe, potkáte člověka, který se pohybuje mimo čas a prostor a přesto patří do našeho šasu i prostoru, potom se můžete ptát, zda je to náhoda, anebo zda je tím vinno fluidum femináře A, jeho členů a vedoucích.

(Feminář = seminář, ve kterém jsou pouze dívky a ženy.)

RS

SLAVIČÍ OKÉNKO

Třeba o dětské radosti

Jo to takovej pan Schweigstill ... Ten měl materiál ... Diváckej ... To ty dnešní děti - škoda mluvit. Nic je nezajímá, u ničeho nevydrží, jsou zkažený ...

Od září loňského roku ke mně do dramaťáku začalo chodit deset předškoláků, čtyř a pětiletých mrňat. Tajně, protože osnovy LDO to vlastně neumožňují, takže to byla taková brigáda. S postupem školního roku dva odpadli a sedm jich přibýlo, takže jsme se rozrostli i se staršími dětmi až na strašidelné číslo šedesát.

Ze začátku nade mnou předškoláci jasně vítězili - neposlouchali, lítali, křičeli, byli suroví (kluci) a ukřoutaní (holky). Při každém jejich příchodu do učebny se odehrávala stejná scéna: smáli se, řvali, lítali, prali se, váleli se po zemi, po sobě, po mně a všichni najednou mi něco důležitého vypravovali. Zjistil jsem tak, že mají vcelku slušný přehled o horrorech, karate-filmech a všech televizních programech včetně Automotorevue, dozvěděl jsem se spoustu informací o jejich rodinách, kamarádech, o jejich hračkách, prostě o všem. Seděl jsem, čekal až se vysílí, chvilu padající květináče, ošetřoval odřeniny, hledal je po celé budově a nakonec je vždycky našel na záchodě, kam se stejně jako ve školce chodili "zašívát". Pravidelně jsme si pro děti připravoval program, který jsem nikdy nepoužil a naopak vymýšlel neuvěřitelnosti, abych se "odpíchl" od okamžité situace.

Přiznám se - už jsem to chtěl vzdát. Říkal jsem si, že tomuhle věku nerozumím, že je to nad moje síly a úředníček ve mně argumentoval slovy "stejně na to nemáš v osnovách kolonku..."

Šel jsem se podívat do školky, kam většina z nich chodila. Bylo zrovna po obědě, děti ležely na lehátkách, v jedné polovině místnosti lehátka, v druhé polovině místnosti stůl, u něj tři vychovatelky a jedna paní z kuchyně, na stole voněla káva a cinkaly pletací jehlice. Jedna z vychovatelek seděla tak, aby na děti viděla. Jakmile se některé z nich odkrylo, nebo jinak dalo najevo že je živé, zaječela. Dámy zvesela debatovaly, děti nehybně ležely, všichni jsme se báli.

Popisoval jsem tenhle depresivní zážitek spolu s dalšími staršími dětem v dramaťáku. Rozpovídaly se. Jedna dívka nám vyprávěla o tom, jak se jednou bála jít na záchod a počůrala se. Za trest musela stát pak nahá před ostatními dětmi. Bylo to ve stejné školce.

Po těch příhodách jsem začal s těmi dětmi jinak. I ony. Jako by to vytušily, začalo se s nimi pomaloučku něco dít. Začalo to kresbami, které mi

nosily z domova. Těch přibývalo takže jsme museli začít vyhlašovat soutěže. Začaly nosit všechno možné, včetně hraček a dárků. Chodily dlouho před schůzkou a nechtěly domů, začali jsme mít problémy s rodiči.

Učíme se navzájem se poslouchat. Já poslouchám je a zvykám si na jejich drsnou slupku, ony se učí, že člověk může svoje slova myslet vážně a nemusí při tom řvát. Chodíme do lesa vařit polívku, odlévat stopy zvířat, nebo jen tak házet kamení do lomu. Vracíme se domů pozdě a většinou strašně špinaví (Jedna maminka mi vzkázala, že mi přišť pošle věci na vyprání, tak sháním pračku). No jo, no.

První pondělí o prázdninách sedělo pět dětí na schodech školy a čekalo. Nakonec si pro mě došly. Hráli jsme fotbal, já sám proti nim. Prohrál jsem 10:0.

SEDĚL JSEM

v divadle na představení, které se mi nelíbilo. (Není to prokletí všech festivalových představení, zvláště inspirativních?) Seděl jsem a trpěl. Kolem se ozývalo povídání, pochechtávání, komentování, odsuzování ...

Když mi příbuzný vyprávěl, jak v Paříži s kamarádem sami vypískali představení, které se jim nelíbilo, byl jsem šťastem, že t a m to tenkrát šlo. Nyní to už pomalu půjde i u nás.

Ale: mám právo svou nahlas projevenou nelibostí rušit druhé? Třeba se jim to líbí ... Tuším, že K. Č. řekl, že "moje svoboda končí tam, kde začíná svoboda druhého". Zaplatil-li si soused lístek a chce nerušeně koukat (třebas na blbost), mám právo mu do toho žvanit, kecat, remcat, frflat, žbrblat, cintat, frfňat a slintat své "moudré" odsudky?

Ale: je-li něco špatné, mám držet hubu a nechat to tak být? Poraďte mi prosím. Chtěl bych odsoudit špatné divadlo i špatného diváka.

Ale: lze to během představení l i d s k y udělat?

J. Brůček

VÍTE, ŽE

na výstavě loutek vyráběných sériově pro rodinné loutkové divadlo můžete najít i dekorace Josefa Váchala? Pochopitelně PEKLO. Nenechte si ujít!

(jb)

INFORMAČNÍ SERVIS

Takže to s tím stravováním přece jen není tak zlé. Otevřeno má i pan Kubišta na Kateřině, a pochopitelně i bufet a klubovna v divadle. A: Ona nonstop firma na Kateřině (dříve Borzně) se jmenuje BASY (Balous a Sýkora). Pokud jste pečlivě prostudovali inzerci v 1. čísle Zpravodaje, pak víte, že služby non stop nabízí i hotel Sport.

Když jsme po včerejším obědě zamířili do Smetákovy cukrárny, postáli jsme chvíli před výlohou s vystavenými loutkami pana Maška ze Znojma. Kdo by si chtěl nějaké u jeho firmy objednat, najde ve výloze i telefonní číslo.

Bez plakátů akademického malíře Jana Hlíný si už pomalu nedovedeme Loutkářskou Chrudim představit. Protože se nám doneslo, že v současné době leží v chrudimské nemocnici se zlomenou nohou a že má právě dnes narozeniny, přejeme mu za všechny příznivce všechno nejlepší a především brzké uzdravení.

V tomto roce pracuje na festivalu zase po delší době i cosi jako "dětská porota". Vede ji členka poroty Ivana Veltrubská, která má v této oblasti bohaté zkušenosti. Určitě pro nás bude zajímavé, co se dozvíme.

Luděk Richter pečuje o naši duchovní potravu a bdí nad naším stálým vzděláváním a nezakrňováním. Pro tento účel (nebo že by ho vedla touha po finančním zisku?) přivezl některé odborné publikace, které si můžete zakoupit v levé šatně ve foyeru Divadla Karla Pippicha.

Zde je jejich seznam a ocenění :	cena
ČESAL - Živý herec na loutkovém divadle	20,--
RICHTER - Literatura, divadlo a my	15,--
NOVÁK - Zvuky v loutkové inscenaci	8,--
DVOŘÁK - Zkuste to s námi	4,--
POŠÍVAL - Základy pojmů v dramatickém umění	8,--
Dramatika pro děti, I. díl, 3x B.Němcová	12,--
Dramatika pro děti, II. díl, 3x K.J.Erben	10,--
MLEJNEK - Děti v divadle	10,--
CÍSAŘ - Práce porotce amatérského divadla	12,--
HOŘÍNEK - Proměny divadelní struktury	7,--
CÍSAŘ, ŠTĚPÁNEK - Základy činoherní režie	17,--
MÜLLER - Barva, barevné světlo a scénický prostor	4,--

Kromě toho si lze ještě objednat následující publikace na adrese ARTAMA (Sněmovní 7, 118 22 Praha 1) :

Borešová: Monology 20. století	cena: 8,--
Dramatika soc. zemí I. díl (Černíková a kol.)	3,--
Dramatika soc. zemí II. díl, SSSR po r. 1945 (Černíková a kol.)	3,--
Československé amatérské divadlo	4,--

Jistě i výše uvedeným zásluhám je nakloněna Kachna "Luďa", sestra bílé vrány a zlatého slavíka, výslužka za věrné 40leté služby chrudimskému festivalu, kterou Luděk Richterovi věnují Fšični ti. Usadila se před divadlem a tváří se spokojeně. Zřejmě jí nic podstatného nechybí. To oni dva pánové v tvrdácích a zánovních polobotkách u jedné z budov Muzea loutkářských kultur se tváří poněkud zadumaněji. Přesto probouzejí laskavý úsměv na tvářích náhodných kolemjdoucích.

Loutkáře v kleštích

daleko od sebe, jakoby štitivě, si prohlíží v regionálním zpravodajském týdeníku CHRUDIMSKO místopředseda Mgr. Petr Řezníček, předseda štábu 40. LCH, (toho času, tedy nyní, v této době, kdy probíhá 40. LCH, prý na dovolené)...

Kupte si Chrudimsko!!!

Mgr. Petr Řezníček na otázku: "Ubytování v soukromí výrazně ubylo, čím to je způsobeno?", mimo jiné odpovídá: "Žádostí o ubytování v soukromí je méně..."

Ze své jediné soukromé informace vím, že plzeňský soubor V boudě žádal ubytování v soukromí - nebylo vyhověno. (proč?)

Na otázku: "Co nabízí org. štáb pro účastníky 40. LCH zajímavého, začíná Mgr. P. Řezníček takto: "Jsme v kleštích finančních možností..." (Zájemcům o informaci ekonomického zajištění akce 40. LCH doporučuji k prostudování loutkářský VYKŘIČNÍK! Téměř všude k dispozici!!)

Na otázku, bude-li Chrudim k návštěvníkům 40. LCH v jisté míře tolerantní, Mgr. Petr Ř. suše odvětil, že bude-li kdokoliv rušit, budou proti němu uplatněny sankce.

Na poslední otázku pana M. Daniela (redaktora to CHRUDIMSKA) co vůbec znamená pro město LCH, se Mgr. P. Ř. poněkud rozpovídává:

- 1) Neznám kořeny původního rozhodnutí o konání této přehlídky v Chrudimi.
- 2) Pořádáme přehlídku pro soubory odjinud.
- 3) Loutkářství není organickou částí života ve městě.
- 4) Mnozí obyvatelé Chrudimi nemají šanci navštívit představení. (Zvláště jakýsi Mgr., je-li na dovolené - PP - poznámka pisatele.)
- 5) Děláme festival, který dramaturgicky připravuje někdo jiný.
- 6) Peníze. Peníze, peníze apod.. a tak nějak dál, a tak pořád, furt... prostě atd...

K poslednímu výblevu Mgr. PŘ si dovoluji být (na přeskáčku) poněkud osobní.

- 3) Pochybuji. Prostřednictvím CHRUDIMSKA jsem jednu místní (poněkud podivnou) loutku poznal. Nelíbí se mi.
- 6) Už jste někdy slyšel o tom, že se města rvou o festivaly? A hádejte proč?
- 2) Ty soubory jsou lidi. Ty lidi jsou příliv peněz do města. Ty peníze do města ... rozumíte? ... To je taky 6)!
- 4) Nabízím vlastní zkušenost: Šel ZŠ v Husově ulici byl ve čtvrtek 4.7.91 ve 20 hod. prázdný, ve 22 hod. poloprázdný. - A ještě něco... existuje také předprodej ...!
- 6) Již jste slyšel slovo reklama? Ještě vás nenapadlo takovou velkou akci využít (ne snad pouze pro osazenstvo OÚ, ale) pro celé město? Víte, že vám chtěli loutkáři dělat reklamu i na Všeobecné výstavě v Praze? Víte, že reklama jsou peníze?

- 5) Jak jsem si četl vaše odpovědi, pochybuji, že vám dramaturgicky připravený festival, by někoho, kdo tvůrčím způsobem přistupuje k problémům života, alespoň trochu uspokojil. Já osobně bych vám dramaturgii festivalu do rukou nesvěřil. A to jsem prosím amatér.
- 1) Necháte vždy, než si utrhnete jablko, buldozěrem vyrvat jablko, abyste mohli překontrolovat její kořeny? Potěš vás PánBůh - a zvláště vaše sousedy.

Tatraman Josef Brůček

Ještě jednou k loutkářům v

Přiznám se, že jsem si s velkou chutí přečetl článek Tatrmana Josefa Brůčka, replikující mezi účastníky letošní LCH už značně proslavený článek v Chrudimsku. Mne při jeho čtení a ještě víc při čtení Josefovy odpovědi napadl příměr z oboru značně příbuzného loutkovému divadlu. Napadl mě proto, že nejedná-li se o nedorozumění, vyjadřuje pan místostarosta jako zástupce města Chrudim nezáměr města a jeho obyvatel o tuto přehlídku a vlastně i to, že přehlídka je městu na obtíž.

Tedy ten příměr :

Dětské divadelní léto se konalo přes dvacet let v Kaplici v Jižních Čechách. Z původně místní a pak krajské se z ní stala Národní přehlídka dětských divadelních a loutkářských souborů, v Kaplici kvůli ní nakonec postavili i na socialismus velkoryse vyprojektovaný kulturní dům. Ještě v roce 1982, kdy jsem byl na této přehlídce poprvé, to byla akce, na kterou se jen tak nezapomíná a atmosféra "Kaplického divadelního léta" byla vždy natolik neopakovatelná a jedním slovem fantastická, že se jí žádná podobná přehlídka nemohla vyrovnat. Dneska se ukazuje, že celé to kouzlo bylo v lidech, v bezvadném štábu lidí, kteří dokázali zapojit doslova celé město, vlastní rodiny a především sami sebe tak, že všechno klapalo jako po másle - a navíc s úsměvem a v pohodě. Poslední dva tři ročníky KDL začaly vážnout. Někteří lidé změnili zaměstnání, do štábu se vkradly osobní spory, město taky jako by ztratilo zájem. Několik posledních matadorů - spíš pro kamarádství s těmi ostatními - se zaťatými zuby táhlo dál, ale problémy, které se vršily jeden na druhý, už vyřešit nedokázalo. V roce 1989 byla v Kaplici přehlídka naposledy, hledali jsme nové místo.

Zase díky osobním kontaktům se jaksi "na zkoušku" zorganizovala v pořadí 19. národní přehlídka dětského divadla v Prachaticích. Nové prostředí, noví lidé, navíc půl roku po listopadové revoluci - nikdo nevěděl, jak to s přehlídkou dopadne. Dopadlo to dobře. Letošní 20. národní přehlídka "Dětské divadelní léto" v Prachaticích byla skvělá. Zúčastnil se jí rekordní počet seminaristů (120), souborů i hostů, byli i hosté ze zahraničí, hodně z toho, co dříve zajišťovali jiní, si divadelnická rodina zajistila sama a skvěle. Lidé si zvykli na Kaplici a dodneska se tu a tam někdo přeřekne "Já jedu na Kaplici - do Pracha-

tic". Z vlastní zkušenosti vím, že kde je město Kaplice a že to vůbec existuje věděli divadelníci z celé Evropy, dneska se učí, kde jsou Prachatice.

Vlastně je všechno v nejlepším pořádku. Unavení Kapličtí si odpočinuli a proslýchá se, že chtějí dětskou přehlídku zpátky. Prachatice ji ale nedají a je to dobře.

Je-li Chrudim loutkami unavena a jsou-li jí dokonce na obtíž, bylo by asi ku prospěchu obou stran poohlédnout se po jiném organizátorovi. Já nemám oprávnění takovou věc rozhodnout, berte to spíš jako úvahu. Mluvílo-li se tady o financích jako o problému, neodpustím si svůj názor. Finančníce jsou problémem nejen pro pořadatele, ale i pro účastníky - zejména s přihlédnutím k cenám např. ubytování, problematickému stravování a podobně. V TOMTO ohledu bude mít Chrudim patrně primát mezi ostatními přehlídkami slovesného žánru.

Mirek Slavík

?? OTAZNÍKY 40. LCH

Nejprestižnější kulturní akce roku v okresním městě, Loutkářská Chrudim, která bylo v minulosti oficiálně zahajována vždy vrcholnými představiteli města, začala letos poněkud rozpačitě. Jubilejní ročník přehlídky s nevyjasněnou ekonomickou perspektivou byl zahájen za přítomnosti jednoho člena městské rady a jedné členky městského zastupitelstva. Úvodní projev přednesla vedoucí odboru kultury MÚ v Chrudimi paní Jana Pavlíková, která se organizaci těchto přehlídek věnuje daleko nad rámec svých profesionálních povinností řadu let.

Překrásné zahajovací představení hry Karla Markonje "Poutník hvězd", jež čerpalo z prostoty, hloubky a čistoty myšlenek Antoina de Saint-Exupéryho, jakoby odpovídalo na některé názory o zbytečnosti této přehlídky pro město, v němž se pořádá. Je pravdou, že město má stejně jako jiní spoustu zejména finančních problémů. Čtyřicetiletá tradice přehlídek, jejichž vrcholná představení oslovují i jeho občany s nadčasovým přesahem, by však měla být důvodem pro přehodnocení priorit, pro nadřazení obecně platného nad okamžitým a lokálním. Nedovedu to říci lépe než Exupéry: "Žij z toho, co dáváš, ne z toho, co dostáváš - jenom tohle má v životě cenu."

Milan Daniel
šéfredaktor týdeníku
CHRUDIMSKO

JAK BYLI VŠICHNI RÁDI aneb OKNA DO EVROPY aneb KATEDRA NÁM (NÁS) POSÍLÁ

1990: Přicházím s návrhem, aby Česká sekce UNIMA iniciovala vyslání nejlepší ročníkové inscenace Katedry alternativního a loutkového divadla Praha na Loutkářskou Chrudim. Všichni v předsednictvu Č.S. to považují za výborný nápad a jsou rádi.

Březen 1991 : Nina Malíková jako členka předsednictva a zároveň pedagožka katedry je pověřena, aby nabídku přenesla na půdu katedry. Jsme zpraveni, že všichni na katedře jsou rádi, počítají s tím a těší se.

15. května : Paní Sylva Šimáčková z katedry mne zve na předváděčku semestrálních prací katedry, z které si budu moci vybrat.

3. června: začíná týden předváděček. Vedoucí katedry Josef Krofta vítá nápad uplatnit na LCH nejlepší inscenaci katedry.

III. ročník: Slepci (vedení dr. Jan Borna). (Či)herecká inscenace, pěkné tři mužské herecké výkony, zajímavé scénografické řešení, nesmyslný režijní výklad pomocí polopatizujícího dohrání toho, co by si měl divák domyslet.

4. června : II. ročník: Faust (vedení Matěj Kopecký). Marionety, scéna z lešenářských trubek, látek a prken. Chybí to nejdůležitější: Faust zahráný jako člověk v mezní existenční situaci. Jediná slušně zahraná postava se smyslem a souvislostmi - Kašpárek. Jinak hlavní princip Ohrom, jak umíš.

5. června: IV. ročník: Commedia dell'arte (vedení Miroslav Krobot). Divadlo masek. V drtivé většině bez znalosti a citu pro hru s maskou, natož pak pro hlasovou a pohybovou stylizaci, jež by spojovala herecký projev s konkrétní maskou. Neustálé vypadávání do civilu, chabé ochotnické divadlo.

6. června: I. ročník: Don Perlimplin (vedení Lucie Bělohradská). (Či)herecká inscenace. Divadlo plné energie, krve rychle tepající a vášně. To je opravdová výzva zbytku DAMU. Téhož dne se dozvídám, že vybírat se bude z inscenací Commedia dell'arte a Don Perlimplin. O tom, kterou inscenaci katedra vyšle budu zpraven v pondělí.

Pondělí.
Úterý.
Středa.
Čtvrtek.
Pátek.
Sobota.

Neděle 16. června: Potkávám na liberecké Mateřince paní Šimáčkovou. Podivuje se, že mi nikdo dosud nezavolal. Buď jak buď, na Chrudim nemůže nikdo - všichni odlétají otevřenými okny do Evropy.

Zjišťuji, že je ještě šance dostat na LCH inscenaci ze zimního semestru - Popelka.

25. června: Dozvídám se, že není šance. Obě dívky musely v rámci ukončení školy předložit potvrzení o navrácení všeho - tedy i o zničení výpravy Popelky, již katedra inscenovala ...

Luděk Richter

VÝSTAVA 40 LOUTKÁŘSKÝCH CHRUDIMI

ve výstavní síni Divadla Karla Pippicha není z těch, které by budily spontánní zájem návštěvníků. Snad je to tím, že kulatá výročí nám znepříjemňovala život dost dlouho a dost důkladně. A číslo 40 také nepatří zrovna k nejpopulárnějším (viz: neblahé dědictví). A náhodně sem zabloudivšího diváka odradí letmé zjištění, že expozice pozůstává téměř výhradně z plakátů. Ale - jako v mnoha jiných případech - i tady platí, že míra naplnění odpovídá míře očekávání. Kdo očekává pouze pár suchých dat, tomu se jich také dostane. Kdo si chce způsobem téměř detektivním vysledovat určité souvislosti, má na hodnou chvíli o zábavu postaráno.

Tak třeba zápas LCH o světovost:

II. mezinárodní festival loutkářů amatérů v roce 1969 si skutečně mohl činit ambice na přívlastko "světový" - konsolidace postupovala pomalu, ale o to déle vydržela, jak je vidět z dalšího vývoje. Tak tedy v r. '69 tu hrály soubory z Rumunska, Jugoslávie, NSR, NDR, Švýcarska, Maďarska, Polska, USA, Belgie, Japonska, Velké Británie, Francie a pouze 3 soubory z Československa. Vyskytovali se tu pozorovatelé ještě z dalších zemí (Mongolsko, Indie).

III. mezinárodní festival byl ve srovnání s tím obsazen spoře, leč přesto ještě dosti pestře : NDR, Belgie, V. Británie, BLR, Francie.

Zato další mezinárodní přehlídka v r. 1980 se rozmáchla ke světovosti výhradně socialistické. A na příslušném (tradičně půvabném) plakátě J. Hlíny se statný chasník chystá setnout hlavu sání. Jestlipak on se nám pan výtvarník tím soukromě nebavil?...

Od prvního Kašpárka s pionýrským šátkem na krku jsme se přece jen trochu vzdálili. Ale odpovídá tomu i posun v dramaturgii?

Přijďte a posuďte sami.

(ich)

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA INDIVIDUÁLNÍCH VÝSTUPŮ S LOUTKOU

V sobotu 27. dubna 1991 se v divadélku Jiskra v Kobylisích (Praha, ČR) konala národní přehlídka individuálních loutkářských výstupů, kterou ve ztížených podmínkách (a to nejen ekonomických) ke spokojenosti všech zorganizoval SČDO-SAL.

V 18 výstupech jsme viděli práci s materiálem, vařečkové loutky, loutky válcové, krabicové, prstové, maňásky, manekýny, marionety, stínové divadlo... podobně bohatý byl i dramaturgický výběr výstupů. Od jednoduchých příběhů, přes pohádky, poezii, klasiku (Elektra), až po rakvičkárnu. Dá se říci, že rozmanitost, jak ve výrazových prostředcích, tak v dramaturgii, byla nejvyšším kladem této přehlídky. A naopak - společným problémem většiny výstupů byla (podle mého názoru) vleklost, fádnost, neměnná plynulost. Mimoto mám obavy, že se mnohde natahoval čas - Aby to nebylo tak krátké - . Tak se stalo, že některé akce na jevišti neměly s příběhem (tématem) nic společného, zbytečně je rozměňovaly a tím ničily tolik potřebný temporytmus.

Je zajímavé, že temporytmus mého vnímání byl jen chvíli porušen (rozmělněn?) i u nejrazantnější produkce celé přehlídky, vtipné rakvičkárny Muž, který prodává rány holí (Říše loutek). Bylo to ve chvíli, kdy jsem z jednání loutek přesně nečetl děj na jevišti. Tuto poznámku činím především pro Ameriku, kterou jsem tímto zjištěním pro sebe objevil: I když na jevišti všechno bezvadně a logicky funguje, je to nelogické a nefunkční, nevímá-li s jevištěm logiku a funkčnost i hlediště. ((Ano, když se to napíše, je to ještě jasnější.)) (leď už to nechápu ani já.)

Dotkl-li jsem se zajímavého (a dobrého) představení Říše loutek, musím se alespoň letmo zmínit i o jiných zajímavých představeních.

Jak si pejsek šlapal na jazyk. Po rozvleklém nepatřičném úvodu následovala jednoduchá, přirozená, proto i příjemná hra dětského herce (Věra Moučková) s nápaditými loutkami z vařeček.

O perníkové chaloupce (Brukner). Opět dětský herec. Ientokrát jsou loutky látkové, vyrobené jakoby ze žínky nebo chňapky. Výtečné nápady, ve kterých se kluci (Martin Žižka a Jaroslav Mrkvička) s chutí rochnají (např. zablouzení v lese je naznačeno putováním neviditelných loutek pod kusem zeleného hadru).

Ještě mi dovoluňte zastavit se u jednoho výstupu, který byl typickou ukázkou nevíry ve zvolený výrazový prostředek. Zpěvy sladké francie inspirovaly Hanu Kratochvílovou ve výstupu Lombardská paní k použití drobných přírodnin (samorostů). Domnívám se, že paní Kratochvílová, po opadnutí prvotní euforie z dobrého nápadu, začala pochybovat o schopnosti těchto, řekl bych - materiálových loutek přenést na diváka potřebnou atmosféru. Aby jim pomohla, vstoupila do hry sama - jako plnohodnotný herec. V tu chvíli se drobná přediva jemných vztahů louteček (převálcovaná razantní hereckou akcí) zpřetrhala - a bylo po atmosféře.

Upozorňuji na tuto situaci především proto, že nevíra ve zvolený výrazový prostředek a následné sloní berličky, podpírající křehký porcelán, jsou častým jevem nejen u nás amatérů, ale i u profesionálních herců.

Národní přehlídky individuálních loutkářských výstupů jsem se zúčastnil jako delegát české sekce UNIMA s tím, že určím jedince, který bude odměněn vysláním na zahraniční studijní cestu. Vybral jsem výstup paní Svatavy Josefíkové Neplašte nám švestky (M. Černík). Důvodem vybrání k ocenění byl především neobvyklý nápad, při kterém vzniká loutka přímo na jevišti. I tento výstup se ale musí dále vyvíjet. Bylo by dobré, kdyby interpretka více rozvinula svůj původní nápad. A přidá-li do výstupu ještě trochu razance, jistě zmizí i těch několik fádních hluchých míst. Již se těším.

Josef Brůček

AN
KE
TA

Co konkrétního by se mělo - krom hraní, samozřejmě - v amatérském loutkářství udělat, aby přežilo rok 1991 a co vy osobně jste pro to schopni a ochotni nabídnout?

Aby amatérské loutkářství přežilo rok 1991, to snad ještě není tak velký problém - ale aby přežilo řadu dalších let - je třeba udržet alespoň jeho holou existenci pimprlového divadla - a asi nejen amatérského.

Mám za to, že hlavním úkolem v této době, plné velkých transformací a stresů (a to nejen pro loutkáře), bude podržet pro pimprlata děti. Nejen jako diváky - ale taky jako herce. Snad dnes každý loutkářský soubor by měl pamatovat na své zázemí vytvořením dětského souboru a nečekat na diváky, ale jezdit (či chodit - to je zdravější) za dětmi se svým paravanem. Z hlediska ekonomického pak nečekat, kdo nám co na naši činnost milostivě dá - ale sami se snažit získat podporu bohužel činění pimprlového mezi rychle narůstajícími firmami soukromníků. A samozřejmě také tyto odhadnout a umět si vybrat.

A co jsme pro to udělali v Zdravíčku? Už na sklonku léta minulého roku - vzdor ztrátě svého zřizovatele - vznikl v Třebíči už třetí soubor Zdravíčka - soubor dětský - DĚTI ZDRAVÍČKA. Je to dvanáctičlenná skupina osmi až čtrnáctiletých dětí, které pod vedením paní učitelky Jiřiny Kubátové pořád ještě hrají svoji premiéru - Karafiátovy Broučky. Jezdí či chodí a hrají v mateřských školách a ve školních družinách a letos se už také zúčastnily 25. třebíčského loutkářského jara a přehlídky Divadelní mládí, kterou v dubnu 1991 uspořádal KIS Třebíč. (Zúčastnilo se osm dětských skupin a souborů).

Shora uvedené 25. třebíčské loutkářské jaro (oblastní přehlídka) jsme mohli uskutečnit jen díky sponzorovi - firmě TERNO, Třebíč.

Tedy - nečekat až co kdo nám shora nařídí - pardon, doporučí - ale začít doma a sami.

Dr. Miloš Blaha
Zdravíčko, Třebíč

CIRCUS AD LIBITUM

PANNALAL'S PUPPETS

Švýcarsko

(Vybíráme - a neuměle překládáme z latiny a němčiny - z programu a propagačních materiálů, které máme k dispozici)

Pohled na život

Svět?

Cirkus!

Otevřené okno, pootevřené okno

Poezie, humor, ironie, láska, filozofie ...

a tu a tam bílý slon.

A toto?

Ne, zůstává zavřeně!

Strach z průvanu? Ano.

Nadpřirozené poselství.

Okno nebo zrcadlo?

Alea jacta est!

- 12 Proti gustu žádný dišputát
- 13 Duch hýbe hmotou
- 14 Světská sláva polní tráva
- 15 Všechno nebo nic
- 16 Pro věčný život

...

Acta est fabula.

"... Už patnáct let hrají "Pannalals" s loutkami, což se naučili v Indii. Oba Švýcaři vedou tulácký život, a autobusem starým 42 let procestovali celou Evropu, od Švédska po Sicílii ukazovali své umění. Jejich domovem je ale Ženeva. Zde oba žijí - jak jinak - ve svém vysloužilém cirkusovém voze."

"...slavní "Pannalals Puppets" ze Švýcarska s nádhernou hrou "Homo Circus" - s cirkusem na špičkách prstů! Když pán a paní Perret-Gentil přicházejí bosí a triumfálně na scénu, která bude jejich manéží, jsme už zářivým vzezřením Tíny a její hrou na akordeon vnitřně připraveni zakusit hru fantazie. Je to právě lidové loutkové divadlo, jak je pěstovali jejich hrdinští předchůdci a nepřekvapilo mne, když jsem se dozvěděl, že rodina Perret-Gentilova také tak jednoduše jako jejich předchůdci žije, totiž ve dvou obytných vozech!

Když ředitel cirkusu ve staromódním fraku zdraví velectěné publikum a ohlašuje "největší malý cirkus světa", opouštíme půdu reality. Stoupáme jako v balóně a vyhazujeme zátěž všednodennosti. Začínáme se vznášet, brzy jsme ve šťastném stavu beztlíže. Několik malých scének, které v duchu spolu s hím provedeme, a už jsme zcela "v rukou" šibalského mistra kouzel.

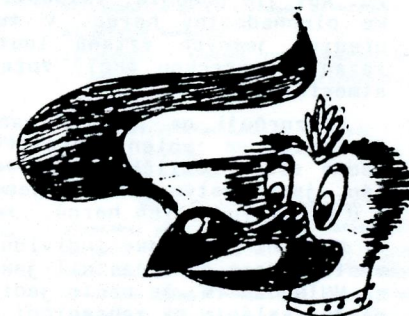
Cirkusák : Michel Perret-Gentil

Tahací harmonika: Tina Perret-Gentil

- 3 Odstraní-li se příčina, mizí účinek
- 2 Profesionálně
- 1 Nula od nuly pojde
- 0
- 1 Ty jsi ten pravý
- 2 Druhé já
- 3 Ó svatá prostoto
- 4 Ne nové, ale nově
- 5 Protože se jmenuji Lev
- 6 V nahotě
- 7 Mnoho povolaných, málo vyvolených
- 8 Každému co jeho jest
- 9 Umění je věčné, život krátký
- 10 Podivuhodné je k vidění
- 11 Marnost nad marnost, všechno je marnost

Co je malé, stává se velkým a plnovýznamným. Co naopak pokládáme za velké a důležité, je bagatelizováno. Malý muž, který někdy bloudí v tragikomických neúspěších, je symbolem pro nás samotné, kteří bloudíme a jsme zmateni. Cítíme s ním, s mužíčkem, když se pokouší jako akrobat, krotitel lvů, tanečník na laně, fakír nebo kaskadér - a troskotá. (...) To co nám švýcarský kapesní cirkusový mistr ukázal, byly pestré, s ironií a humorem předkládané piktogramy v jím vytvořeném magickém prostoru. (...)"

(úryvky z tisku)

Zpravodaj 40. loutkářské Chrudimí, národní přehlídky amatérského loutkářství. Vydává organizační štáb LCH v Chrudimí. Redakce: Eva Davidová, Alena Exnarová, Eva Ichová, Miroslav Slavík, Radim Svoboda. Tisk: Oseva Chrudim. Cena 2 Kčs.